

Arrest

nr. 274 766 van 29 juni 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 24 februari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 januari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 april 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 7 december 2019, diende op 12 december 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 30 september 2016 in Zwitserland, op 3 november 2016 in Duitsland en op 14 juni 2017 en 12 september 2019 in Frankrijk (Eurodac). Op 16 juni 2020 werd de beslissing genomen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (*bijlage 26quater*), omdat Frankrijk verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming. Op 18 januari 2021 werd het dossier overgemaakt aan het Commissariaat-generaal.

1.2. Op 20 januari 2022 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker

bij aangetekende brief van 24 januari 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 12/12/2019
Overdracht CGVS: 18/01/2021*

U had op 3 juni 2021, van 09.44 uur tot 13.25 uur, een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Ignace Oger loco meester Alexander Loobuyck, was aanwezig van 09.53 uur tot 13.25 uur.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Majerten-clan (clanfamilie Darod) te behoren. U bent op 1 januari 1996 geboren in Qardho in de provincie Karkaar in Puntland, waar u vier jaar woonde. Vervolgens verhuisde uw familie naar Bosaso, provincie Bari, Puntland, waar u de rest van uw leven bleef wonen. U trouwde in 2013 en kreeg 2 zonen in 2014. Tijdens de warme periode van juni tot september verbleven jullie elk jaar in het dorp Sherbi. U ging tot u twaalf of dertien jaar oud was naar school. Sinds 2013 werkte u als chauffeur.

In december 2015 werd u tijdens uw werk door twee soldaten gedwongen om hen te vervoeren. Ze hadden zonet gevochten met andere soldaten over geld en maanden u gewapend aan om snel te rijden naar hun bestemming. Toen een man van achter een geparkeerde wagen de straat op kwam, reed u hem aan. De soldaten wilden dat u doorreed, wat u dan ook deed. Nadat u de soldaten naar hun bestemming had gebracht, keerde u terug naar de plaats van het ongeval en vroeg u naar de man die u had aangerezen. Toen u daar vernam dat hij naar het ziekenhuis was gebracht, ging u hem daar zoeken. In het ziekenhuis wilde de zoon van de man, die intussen overleden was, zijn geweer nemen, maar hij werd tegengehouden door zijn familieleden. Vervolgens werd u gearresteerd en bleef u anderhalve maand in de gevangenis.

Intussen waren er onderhandelingen geweest tussen uw familie en die van het slachtoffer en werd een bloedcompensatie afgesproken. De zoon van het slachtoffer was het echter niet eens met deze overeenkomst. Toen u op 4 februari 2016 vrijkwam uit de gevangenis besloot u daarom bij uw nicht in te trekken. Op 7 en 11 februari werd u door de zoon gebeld en met de dood bedreigd. Toen u op 21 februari in een theehuis zat, werd u door hem beschoten, maar hij raakte iemand anders. U diende hierover klacht in bij de politie en verhuisde naar een vriend. Op 28 februari stormde de zoon met een andere man uw huis binnen en vroegen aan uw vrouw waar u was. Toen ze zei dat ze het niet wist, dwongen ze haar u te bellen. Toen u niet opnam, gingen ze terug weg.

U verliet op 2 maart 2016 vanuit Bosaso Somalië op illegale wijze met de boot naar Jemen. Vandaar reisde u opnieuw per boot naar Soedan en vervolgens met de auto naar Libië. Hier reisde u per boot illegaal verder naar Italië, alvorens door te reizen naar Zwitserland, waar u op 30 september 2016 een verzoek om internationale bescherming indiende. U reisde vervolgens verder naar Duitsland, waar u op 23 november 2016 eveneens een verzoek om internationale bescherming indiende. Zowel in Zwitserland als in Duitsland werd geoordeeld dat Italië bevoegd was voor de behandeling van uw verzoek en werd uw aanvraag aldus niet ten gronde onderzocht.

Hierna reisde u verder naar Frankrijk waar u op 12 juni 2017 een verzoek om internationale bescherming indiende. Na een onderhoud op 12 februari 2018, werd uw verzoek om internationale bescherming op 15 maart 2018 geweigerd op basis van de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas. U diende vervolgens een beroep in tegen deze beslissing, dat op 16 juli 2019 werd verworpen. Hierna diende u een verzoek tot heroverweging in, dat op 30 september 2019 onontvankelijk werd verklaard. U tekende beroep aan tegen deze onontvankelijkheidsbeslissing, dat op 20 februari 2020 verworpen werd.

Intussen was u naar België gereisd, waar u in december 2019 was aangekomen. Op 12 december 2019 vroeg u internationale bescherming aan de Belgische autoriteiten.

U vreest bij terugkeer naar Somalië gedood te worden door de familie van de man die u hebt aangerezen.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat u er niet in slaagt het CGVS ervan te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie uw land van herkomst te hebben verlaten of zulk een vrees te koesteren bij terugkeer naar uw land. Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De elementen die volgens u aan de basis van zulk een vrees of risico zouden liggen zijn immers ongeloofwaardig.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u in Frankrijk de kans kreeg om uw asielrelaas uiteen te zetten, maar dat dit ongeloofwaardig werd bevonden (Decision de rejet, p. 2). Bovendien verklaarde u aanvankelijk dat u afkomstig was uit Jilib, Middle Juba, maar besloot u gedurende het interview in Frankrijk toe te geven dat u in werkelijkheid uit Puntland afkomstig bent. Landgenoten zouden u namelijk aangeraden hebben om niet de waarheid te vertellen over uw regio van herkomst (Entretien, p. 5). Tijdens dit onderhoud verklaarde u verder dat u problemen kende met uw religieuze broers, die wilden dat u stopte met uw werk als chauffeur en zou gaan studeren. Toen u een vrouw had aangereden en u hiervoor in de gevangenis terecht kwam wilden ze u, volgens uw verklaringen, daarom niet vrijkopen. Een andere keer zouden ze u hebben laten arresteren om u op andere gedachten te brengen. U verklaarde geen andere problemen te hebben gekend (Entretien, p. 12-15). Dit asielrelaas werd vervolgens door de Franse asielinstanties ongeloofwaardig bevonden omdat uw verklaringen onvoldoende doorleefd, weinig uitgewerkt en vaag waren (Decision de rejet, p. 2).

Tijdens de beroepsprocedure tegen deze beslissing wijzigde u uw verklaringen. U stelde namelijk dat u, naast het conflict met uw broers, ook bedreigd en beschoten was geweest door extremisten omwille van uw samenwerking met de Puntland Intelligence Service. Deze versie van de feiten werd ook ongeloofwaardig bevonden door de beroepsinstantie omwille van de grote verschillen met uw eerdere verklaringen en de weinig overtuigende aard van uw verklaringen over deze feiten (Arrest CNDA I, p. 2-3). Bij de vraag om heroverweging legde u vervolgens een document voor dat de bedreigingen die u gekend zou hebben attesteert. Aangezien dit document voortbouwde op uw ongeloofwaardige asielrelaas en het document weinig bewijswaarde bezat, werd uw verzoek tot heroverweging onontvankelijk verklaard (Decision d'irrecevabilité), wat ook in beroep bevestigd werd (Arrest CNDA II, p. 4).

Dat uw verschillende pogingen in Frankrijk, waarbij u de kans kreeg uw asielmotieven in hun volledigheid uiteen te zetten, steeds werden afgewezen op basis van de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas en u bovendien, zowel tijdens uw gehoor als in het kader van het beroep, uw verklaringen wijzigde over essentiële elementen als uw herkomstregio en de problemen waarvoor u gevlucht zou zijn, brengt bij voorbaat ernstige schade toe aan uw algemene geloofwaardigheid.

Bovendien blijkt uit het voorgaande duidelijk dat u ten opzichte van de Belgische asielinstanties aanzienlijk verschillende verklaringen aflegt ten opzichte van de Franse, hoewel u bij deze laatste verschillende malen de kans kreeg om uw werkelijke asielrelaas uiteen te zetten. U verklaarde namelijk in Frankrijk dat u problemen kende met uw religieuze broers omwille van uw werk (Entretien, p. 12-15) en, tijdens de beroepsprocedure, met extremisten omwille van uw samenwerking met de Puntland Intelligence Service (Arrest CNDA I, p. 2-3). U vermeldde weliswaar wel dat u iemand had aangereden en hiervoor een tijd in de gevangenis zat, maar dit zou niet in december 2015 zijn gebeurd, maar in 2014. De persoon die u zou hebben aangereden was volgens uw Franse versie bovendien een vrouw, die slechts gewond raakte aan haar voet. Vervolgens zouden uw ooms haar financieel ondersteund hebben tot ze genezen was. U haalde in dit verband bovendien geen rechtstreekse problemen aan met de familie van het slachtoffer, maar stelde dat uw broers niet voor de compensatie aan de vrouw wilden betalen (Entretien 12-13). Wanneer u met deze verklaringen wordt geconfronteerd stelt u dat u niet wilde vertellen dat u iemand had gedood met de wagen omdat men u had verteld dat u gearresteerd zou worden en dat u daarom in Frankrijk niet over uw echte problemen vertelde (CGVS, p. 25-26). Deze verklaring kan echter niet overtuigen. U zou namelijk uw land ontvlucht zijn en een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend omwille van de problemen die u gekend zou hebben door deze aanrijding. Dat u vervolgens dit essentieel element tijdens alle verschillende mogelijkheden die u in Frankrijk kreeg, zou verzwijgen, is dan ook allesbehalve

geloofwaardig. Bovendien vormde het kennelijk voor u geen probleem om gedurende het interview uw verklaringen over uw herkomst te corrigeren, ondanks dat dit u afgeraden was door landgenoten. U kan dan ook niet verklaren waarom u over uw asielrelaas in Frankrijk niet de waarheid zou hebben kunnen vertellen en tijdens de beroepsprocedure zelfs nieuwe problemen verzonnen hebt. Uw tegenstrijdige verklaringen over de reden waarom u Somalië verlaten hebt brengen dan ook ernstige schade toe aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Daarnaast verklaarde u in Frankrijk dat u in oktober 2015 Somalië over land verliet naar Ethiopië (Entretien, p. 10). Tegenover het CGVS verklaarde u echter dat u in maart 2016 Somalie per boot verliet naar Jemen (CGVS, p. 10). Ook van uw echtgenote geeft u een andere naam in België dan in Frankrijk (Entretien, p. 7; Verklaring DVZ, p. 8). U geeft als verklaring voor deze verschillen dat deze zaken in Frankrijk voor u werden opgeschreven in het kader van uw asielprocedure. Wanneer u erop wordt gewezen dat u deze dingen ook verklaarde tijdens uw interview in Frankrijk en dat u daarin over uw herkomstregio wel besloot de waarheid te vertellen, stelt u enkel dat het al geschreven was en u erbij bleef tijdens het interview. U kan hiermee echter geenszins verklaren waarom u over deze aspecten uw frauduleuze schriftelijke verklaringen wel zou volhouden, maar over uw herkomstregio wel zou besloten hebben de waarheid te vertellen (CGVS, p. 24-25). Deze tegenstrijdige verklaringen ondermijnen uw algemene geloofwaardigheid nog verder.

Voorts zijn er ook belangrijke verschillen tussen uw verklaringen bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS. U verklaarde namelijk bij DVZ dat u de eerste keer werd aangevallen met uw eigen wagen en dat de persoon die bij u zat gewond raakte (Vragenlijst CGVS). Op het CGVS verklaart u daarentegen dat u op het terras zat van een theehuis en daar beschoten werd (CGVS, p. 21). Wanneer u met deze verschillende verklaringen werd geconfronteerd, komt u niet verder dan te ontkennen dat u dat gezegd hebt. (CGVS, p. 24). Hoewel deze verklaringen u bij DVZ werden voorgelezen en u deze ondertekende, had u hierover geen opmerkingen bij aanvang van het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 2). Uw loutere ontkenning dit ooit gezegd te hebben, kan dit verschil in omstandigheden dan ook geenszins verklaren.

Daarnaast verklaarde u bij DVZ nooit zelf klacht ingediend te hebben tegen deze personen, maar stelde u dat uw familie dit wel deed na de aanval op uw vrouw (Vragenlijst CGVS). Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u daarentegen dat u na de beschieting bij het theehuis met de politie meeging om klacht in te dienen (CGVS, p. 21). Wanneer u met deze tegenstrijdige verklaringen werd geconfronteerd, stelt u dat u bij DVZ gevraagd werd of u zelf naar het kantoor ging om klacht in te dienen en dat u bij dit incident werd meegenomen door de politie (CGVS, p. 24). Er werd u echter enkel gevraagd of u ooit klacht indiende tegen de bedreigingen (Vragenlijst CGVS). Uw uitleg kan aldus niet overtuigen. Bovenstaande tegenstrijdigheden plaatsen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas dan ook verder op losse schroeven.

Ten gevolge van bovenstaande vaststellingen moet geconcludeerd worden dat u uw asielrelaas niet aannemelijk hebt gemaakt en dat er dus geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen over deze gebeurtenissen. Deze kunnen dan ook niet het voorwerp uitmaken van een risicoanalyse in het licht van een nood aan internationale bescherming

“Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit uw verklaringen blijkt dat u afkomstig bent uit Bosaso, provincie Bari in Puntland. In casu dient dus de veiligheidssituatie in Puntland beoordeeld te worden. Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland (zie de COI Focus “Somalië: Veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland van 30 juni 2020, beschikbaar op [<https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocussomalie.veiligheidssituatieinsomalilandenpuntland20200630.pdf>]] en <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat verschillende bronnen stellen dat de zelfverklaarde republiek Somaliland en de semiautonome federale lidstaat Puntland een relatieve vrede en stabiliteit kennen. Zowel Somaliland als Puntland hebben niet de volledige controle over hun territorium. In de betwiste gebieden, met de name de regio's Sool, Sanaag en het district Buuhoodle, komt het hierdoor soms tot een grensconflict tussen de Somalilandse

veiligheidsdiensten en deze van Puntland. In Somaliland, Puntland en de betwiste gebieden is er voornamelijk geweld met vuurwapens en vinden er in mindere mate grondoffensieven, aanslagen met explosieven en luchtaanvallen (door US AFRICOM op terreurdoelwitten) plaats. Bij dit geweld kunnen burgerdoden als collateral damage vallen of zijn burgers zelf het doelwit. De grondoffensieven vinden plaats tussen de Somalilandse en Puntlandse troepen in de betwiste gebieden. Aanslagen met explosieven worden voornamelijk opgeëist door de terreurgroepen al-Shabaab (AS) of de Islamitische Staat van Irak en de Levant in Somalië (ISS). Schietpartijen en gerichte moorden (met vuurwapens) zijn toe te schrijven aan clanmilities, veiligheidsdiensten, onbekende gewapende groepen, ISS of AS.

De veiligheidssituatie in Somaliland is relatief stabiel, op het grensgebied met Puntland na. Het geregistreerde geweld bestaat voornamelijk uit schietincidenten tussen de Somalische veiligheidsdiensten en clanmilities enerzijds en tussen clanmilities onderling anderzijds.

Het geweld in Puntland tijdens deze verslagperiode bestaat voor een groot deel uit gerichte moorden met vuurwapens. Het gaat hierbij om gerichte aanslagen op overheids- en veiligheidspersoneel, zakenlui of leden van een rivaliserende clan. De daders van dit geweld zijn voornamelijk onbekende gewapende groepen en clans. In mindere mate zijn de terreurgroepen en de politie verantwoordelijk. Daarnaast vinden er ook incidenten plaats tussen de Puntlandse veiligheidsdiensten enerzijds en AS, ISS, clanmilities en onbekende gewapende groepen anderzijds. AS en ISS voeren soms ook gerichte moordaanslagen met explosieven uit. Beide terreurgroepen persen eveneens zakenlui en handelaars af. Tijdens de verslagperiode is de activiteit van ISS afgenomen ten gevolge van de Amerikaanse luchtaanvallen op ISS-doelwitten, druk van AS en militaire operaties tegen ISS. Verschillende bronnen stellen dat AS aan het heropleven is. Gedurende de verslagperiode voert AS aanslagen uit, maar zonder een hoog aantal dodelijke slachtoffers evenwel.

Wat de betwiste gebieden betreft escaleren spanningen tot gewelddadige maar eerder kleinschalige confrontaties, vooral in de regio Sanaag. De troepen van Somaliland en Puntland bevinden zich in een standoff. Het merendeel van de incidenten betreft grondoffensieven tussen de Somalilandse en Puntlandse veiligheidsdiensten, gewelddadige incidenten tussen verschillende clanmilities en confrontaties tussen milities en veiligheidsdiensten.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat het leven of de persoon van burgers in Somaliland, Puntland en de betwiste gebieden actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Puntland aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Puntland in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar uw regio van herkomst een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bosaso. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift een schending aan van de volgende bepalingen:

“Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980. Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”

Na een korte theoretische uiteenzetting over de materiële motiveringsplicht, licht verzoeker toe als volgt:

“II. 1.2. De verwerende partij stelt in hoofdzaak geen geloof te hechten aan de problemen van verzoekende partij en verwijt haar verschillende zaken te hebben verklaard in Frankrijk dan tijdens haar asielprocedure in België.

Zij motiveert onder meer als volgt:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij heeft dat nooit ontkend. Echter, zij heeft tijdens het gehoor aangegeven dat zij in Frankrijk nooit de volledige waarheid heeft durven vertellen op aanraden van landgenoten, die haar bang maakten dat zij terug zou gestuurd worden naar Puntland indien zij de waarheid vertelde over haar herkomst en de aanleiding van haar problemen. In België heeft zij volledige open kaart gespeeld en haar problemen en vrees waarheidsgetrouw uiteen gezet. P. 4 CGVS

[Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 4]

p. 24-25 CGVS

[Ibid., p. 24 en 25]

En p. 11 en 15 CGVS

[Ibid., p. 11-15]

Uit het boven uiteengezet relaas van verzoekende partij, blijkt dat zij erg gedetailleerd al haar problemen heeft uiteengezet. Zij voelde zich in België eindelijk in een veilig land en vertrouwde op de Belgische asielinstanties en durfde haar relaas te doen.

Het verwijt dat zij alus bepaalde zaken niet zou hebben verteld bij de DVZ, hoeft dan ook niet te verbazen, gezien zij er amper de tijd kreeg om haar verhaal te vertellen. Verzoekende partij volhardt dan ook in haar verklaringen zoals gedaan op het CGVS, waar zij de tijd kreeg om uitgebreid haar relaas en haar vrees te vertellen.

Verzoekende partij merkt tevens op dat verwerende partij haar geen enkele tegenstrijdigheid verwijt in haar verklaringen gedaan tijdens haar gehoor op het CGVS.

II. 1.3. Verwerende partij legt het volledige asielrelaas van verzoekende partij naast zich neer en focust zich enkel op de vermeende tegenstellingen tussen haar verklaringen in België en in Frankrijk, terwijl verzoekende partij eerlijk toegegeven heeft in Frankrijk niet de volledige waarheid te hebben verteld, in tegenstelling tot België waar zij volledige open haar heeft gespeeld en de waarheid heeft verteld.

Verwerende partij heeft verzoekende partij op geen enkel ogenblik een eerlijke kans gegeven en/of haar asielrelaas ten gronde onderzocht.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

Verzoekende partij verdient wel degelijk de vluchtelingenstatus.

In die zin werden de materiële motiveringsverplichting, evenals artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan ook manifest geschonden!

II. 1.4. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen. De bestreden beslissing schendt aldus tevens op manifeste wijze artikelen 48/3 en 48/4 Vreemdelingenwet, evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting en het redelijkheidsbeginsel.”

2.1.2. In een aanvullende nota van 13 mei 2022 brengt de commissaris-generaal volgende documenten ter kennis:

- het EASO-rapport “*Somalia Security situation*” van 20 september 2021;
- het EASO-rapport “*Somalia Actors*” van 2 juli 2021.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. Aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Na lezing van het administratief dossier stelt de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, immers vast dat verzoeker in het kader van zijn verzoeken om internationale bescherming in België en Frankrijk afwijkende verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot de relevante elementen van zijn verzoek. Dit ondergraaft zijn algehele geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van de door hem in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in België ingeroepen vervolgingsfeiten op fundamentele wijze.

De bestreden beslissing motiveerde in dit verband terecht als volgt:

“Bovendien blijkt (...) duidelijk dat u ten opzichte van de Belgische asielinstanties aanzienlijk verschillende verklaringen aflegt ten opzichte van de Franse, hoewel u bij deze laatste verschillende malen de kans kreeg om uw werkelijke asielrelaas uiteen te zetten. U verklaarde namelijk in Frankrijk dat u problemen kende met uw religieuze broers omwille van uw werk (Entretien, p. 12-15) en, tijdens de beroepsprocedure, met extremisten omwille van uw samenwerking met de Puntland Intelligence Service (Arrest CNDA I, p. 2-3). U vermeldde weliswaar wel dat u iemand had aangereden en hiervoor een tijd in de gevangenis zat, maar dit zou niet in december 2015 zijn gebeurd, maar in 2014. De persoon die u zou hebben aangereden was volgens uw Franse versie bovendien een vrouw, die slechts gewond raakte aan haar voet. Vervolgens zouden uw ooms haar financieel ondersteund hebben tot ze genezen was. U haalde in dit verband bovendien geen rechtstreekse problemen aan met de familie van het slachtoffer, maar stelde dat uw broers niet voor de compensatie aan de vrouw wilden betalen (Entretien 12-13). Wanneer u met deze verklaringen wordt geconfronteerd stelt u dat u niet wilde vertellen dat u iemand had gedood met de wagen omdat men u had verteld dat u gearresteerd zou worden en dat u daarom in Frankrijk niet over uw echte problemen vertelde (CGVS, p. 25-26). Deze verklaring kan echter niet overtuigen. U zou namelijk uw land ontvlucht zijn en een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend omwille van de problemen die u gekend zou hebben door deze aanrijding. Dat u vervolgens dit essentieel element tijdens alle verschillende mogelijkheden die u in Frankrijk kreeg, zou verzwijgen, is dan ook allesbehalve geloofwaardig. Bovendien vormde het kennelijk voor u geen probleem om gedurende het interview uw verklaringen over uw herkomst te corrigeren, ondanks dat dit u afgeraden was door landgenoten. U kan dan ook niet verklaren waarom u over uw asielrelaas in Frankrijk niet de waarheid zou hebben kunnen vertellen en tijdens de beroepsprocedure zelfs nieuwe problemen verzonnen hebt. Uw tegenstrijdige verklaringen over de reden waarom u Somalië verlaten hebt brengen dan ook ernstige schade toe aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Daarnaast verklaarde u in Frankrijk dat u in oktober 2015 Somalië over land verliet naar Ethiopië (Entretien, p. 10). Tegenover het CGVS verklaarde u echter dat u in maart 2016 Somalië per boot verliet naar Jemen (CGVS, p. 10). Ook van uw echtgenote geeft u een andere naam in België dan in Frankrijk (Entretien, p. 7; Verklaring DVZ, p. 8). U geeft als verklaring voor deze verschillen dat deze zaken in Frankrijk voor u werden opgeschreven in het kader van uw asielprocedure. Wanneer u erop wordt gewezen dat u deze dingen ook verklaarde tijdens uw interview in Frankrijk en dat u daarin over uw herkomstregio wel besloot de waarheid te vertellen, stelt u enkel dat het al geschreven was en u erbij bleef tijdens het interview. U kan hiermee echter geenszins verklaren waarom u over deze aspecten uw frauduleuze schriftelijke verklaringen wel zou volhouden, maar over uw herkomstregio wel zou besloten hebben de waarheid te vertellen (CGVS, p. 24-25). Deze tegenstrijdige verklaringen ondermijnen uw algemene geloofwaardigheid nog verder.”

Verzoeker volhardt in het verzoekschrift in zijn verklaringen zoals afgelegd in het kader van zijn verzoek in België en herhaalt zijn verklaringen dat hij in Frankrijk niet de volledige waarheid durfde te vertellen op aanraden van landgenoten. Zij maakten hem bang dat hij teruggestuurd zou worden naar Puntland. De Raad benadrukt in dit verband dat van verzoeker, indien hij werkelijk meent dat hij een nood heeft aan internationale bescherming, redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij de Europese instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten en de instanties correct inlicht over haar identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf, de

afgelegde reisroute en de redenen waarom hij zijn land van herkomst heeft verlaten. Verzoeker is daarbij zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die hij aflegt. Achteraf ongunstig gebleken adviezen van derden kunnen zijn beweerde bedrieglijke verklaringen niet toedekken. De bestreden beslissing wees er bovendien terecht op dat verzoekers verklaringen waarom hij in Frankrijk niet de waarheid vertelde met betrekking tot de door hem ondergane vervolgingsfeiten niet kunnen overtuigen. Met het louter herhalen van zijn verklaringen op dit punt doet verzoeker geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane pertinente en correcte vaststellingen. Verzoekers wijzigende verklaringen met betrekking tot zijn asielrelaas in het kader van zijn verschillende verzoeken in Europa ondergraven aldus de geloofwaardigheid van de thans door hem ingeroepen vervolgingsfeiten.

Verzoekers bewering dat hij in België de volledige waarheid vertelt kan bovendien niet worden aanvaard. Hij gaat hiermee immers voorbij aan de pertinente en correcte vaststelling in de bestreden beslissing dat hij ook doorheen de procedure tot het bekomen van internationale bescherming in België, meer bepaald tijdens het interview bij aanvang van de procedure en tijdens het persoonlijk onderhoud, tegenstrijdige verklaringen aflegde over de door hem ingeroepen vervolgingsfeiten. Waar verzoeker volhardt in zijn verklaringen afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud en poneert dat hij tijdens het interview bij aanvang van de procedure bepaalde zaken niet vermeldde omdat hij hiervoor geen tijd kreeg, oordeelt de Raad dat dit verweer geen afdoende verklaring biedt voor de vastgestelde tegenstrijdigheden. Er dient te worden opgemerkt dat verzoeker bij het invullen van de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken erop wordt gewezen dat van hem verwacht wordt dat hij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden van bij aanvang van de procedure. Verder stelt de Raad vast dat verzoeker bij aanvang van het persoonlijk onderhoud verklaarde dat het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken goed was verlopen en hij alle essentiële elementen waarom hij een verzoek indient kon geven (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 2). Bovendien hebben de vaststellingen in de bestreden beslissing geen betrekking op omissies in verzoekers verklaringen van verzoeker, zodat hij met zijn verweer niet aantoonde dat dit een verschoning kan bieden voor de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen. Het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd aan verzoeker voorgelezen in het Somalisch en verzoeker heeft dit vervolgens ondertekend, waardoor hij zich uitdrukkelijk akkoord verklaarde met de inhoud ervan. De Raad treedt dan ook de motivering in de bestreden beslissing bij dat de vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen bij aanvang van de procedure en tijdens het persoonlijk onderhoud verder afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van verzoekers relaas:

“Voorts zijn er ook belangrijke verschillen tussen uw verklaringen bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS. U verklaarde namelijk bij DVZ dat u de eerste keer werd aangevallen met uw eigen wagen en dat de persoon die bij u zat gewond raakte (Vragenlijst CGVS). Op het CGVS verklaart u daarentegen dat u op het terras zat van een theehuis en daar beschoten werd (CGVS, p. 21). Wanneer u met deze verschillende verklaringen werd geconfronteerd, komt u niet verder dan te ontkennen dat u dat gezegd hebt. (CGVS, p. 24). Hoewel deze verklaringen u bij DVZ werden voorgelezen en u deze ondertekende, had u hierover geen opmerkingen bij aanvang van het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 2). Uw loutere ontkenning dit ooit gezegd te hebben, kan dit verschil in omstandigheden dan ook geenszins verklaren.

Daarnaast verklaarde u bij DVZ nooit zelf klacht ingediend te hebben tegen deze personen, maar stelde u dat uw familie dit wel deed na de aanval op uw vrouw (Vragenlijst CGVS). Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u daarentegen dat u na de beschieting bij het theehuis met de politie meeging om klacht in te dienen (CGVS, p. 21). Wanneer u met deze tegenstrijdige verklaringen werd geconfronteerd, stelt u dat u bij DVZ gevraagd werd of u zelf naar het kantoor ging om klacht in te dienen en dat u bij dit incident werd meegenomen door de politie (CGVS, p. 24). Er werd u echter enkel gevraagd of u ooit klacht indiende tegen de bedreigingen (Vragenlijst CGVS). Uw uitleg kan aldus niet overtuigen. Bovenstaande tegenstrijdigheden plaatsen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas dan ook verder op losse schroeven.”

Samen met de loutere herhaling van zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud in België voert de verzoeker nog aan dat deze gedetailleerd en zonder tegenstrijdigheden zijn en niet ten gronde werden onderzocht. Dit doet geen afbreuk aan de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing. Deze laten op zich toe om te besluiten dat verzoeker zijn relaas niet aannemelijk maakt. De Raad benadrukt andermaal dat van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij voor de Belgische en Europese instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt met betrekking tot de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Verzoekers tegenstrijdige, wisselende en afwijkende verklaringen in het kader van zijn verzoeken om internationale bescherming in België en Frankrijk ondermijnen aldus de geloofwaardigheid van de ingeroepen vervolgingsfeiten op fundamentele wijze.

Verzoeker toont aldus niet aan dat er geen grondig onderzoek is gebeurd van zijn verklaringen in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in België. Hij legt evenmin stukken voor ter ondersteuning van zijn verzoek.

Voormelde motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) of b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c). *In casu* stelt de Raad vast dat verzoeker verklaarde dat hij afkomstig is uit Bosaso in de provincie Bari in Puntland, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet ten aanzien van de regio Puntland wordt beoordeeld.

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Puntland als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie in het onderhavige dossier, ter kennis gebracht door de commissaris-generaal, blijkt dat de situatie in de regio van herkomst, de provincie Bari in Puntland, niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt.

De Raad treedt de commissaris-generaal bij waar deze op basis van de meest recente informatie in zijn aanvullende nota de veiligheidssituatie in de provincie Puntland beoordeelt als volgt:

“Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland (zie "EASO COI Report. Security Situation" van 20 september 2021 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_Somalia_security_situation_20210920.pdf; "EASO COI Report. Actors" van 2 juli 2021 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_Somalia_actors_20210702.pdf en ook op <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat verschillende bronnen stellen dat de zelfverklaarde republiek Somaliland en de semiautonome federale lidstaat Puntland een relatieve vrede en stabiliteit kennen. Zowel Somaliland als Puntland hebben niet de volledige controle over hun territorium. In de betwiste gebieden, met de name de regio's Sool, Sanaag en Cayn, komt het hierdoor soms tot een grensconflict tussen de Somalilandse veiligheidsdiensten en deze van Puntland. Niettegenstaande dit langdurig conflict tussen Puntland en Somaliland over de militaire en politieke controle over deze gebieden, behoren Sool en Sanaag tot de categorie van regio's met een laag aantal incidenten en slachtoffers. Het merendeel van de incidenten betreft gewelddadige incidenten tussen Somalilandse en Puntlandse troepen, verschillende clanmilities en confrontaties tussen milities en veiligheidsdiensten.

De veiligheidssituatie in Somaliland is voorts relatief stabiel, op het grensgebied met Puntland na. Het geregistreerde geweld bestaat voornamelijk uit incidenten tussen de Somalische veiligheidsdiensten en clanmilities enerzijds en tussen clanmilities onderling anderzijds. Zowel de regio Awdal als de regio's Wogooyi Galbeed en Togdheer behoren tot de regio's in Somalië met het laagste aantal incidenten in de verslagperiode, en het laagste aantal slachtoffers.

Niettegenstaande Puntland de meest stabiele en ontwikkelde staat van Somalië genoemd wordt, wordt Puntland nog steeds getekend door uitdagingen op het vlak van de veiligheid, zoals clashes met Somaliland (over de betwiste gebieden Sool, Sanaag en Cayn) en Galmudug, de aanwezigheid van en veiligheidsincidenten door al-Shabaab, de aanwezigheid van ISS en clanrivaliteit.

Niettegenstaande de Puntlandse veiligheidstroepen het grootste gedeelte van de regio Bari beweren te controleren, zou al-Shabaab ook een gedeelte controleren of opeisen. Gewapende confrontaties, beschietingen/artillerie/raketaanvallen en het gebruik van op afstand bestuurbare explosieven werden toegeschreven aan al-Shabaab. ISS is eveneens aanwezig in de regio, wat heeft geleid tot gewapende confrontaties, moordaanslagen en explosies. De militaire troepen van Puntland werden voornamelijk betrokken in gevechten, onder andere met al-Shabaab en ISS. Voorts vinden er verschillende clanconflicten plaats in de regio, meestal over grondstoffen en land. Er vindt dan ook willekeurig geweld plaats in de regio Bari, maar niet op een hoog niveau. De regio Nugal behoort tot één van de regio's van het land met het laagst aantal veiligheidsincidenten in de verslagperiode. De Puntlandse overheid heeft de volledige controle over de regio, maar al-Shabaab is er wel aanwezig wat soms leidt tot veiligheidsincidenten, zoals het neerschieten van een burger en een zelfmoordaanslag op de gouverneur van Nugal, waarbij er twee doden vielen. Voorts werd de regio Nugal getroffen door clan confrontaties en clashes tussen verschillende tribale militia's of tribale militia's en veiligheidstroepen, vaak gelieerd aan grondconflicten, maar van grote clanconflicten is er in de regio echter geen sprake.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat het leven of de persoon van burgers in Somaliland, Puntland en de betwiste gebieden actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Puntland aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet."

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin het verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

Verzoeker voert geen andere redenen aan waarom hij niet kan terugkeren naar de provincie Bari in Puntland.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Puntland een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juni tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP